

Sygnatura akt I C 170/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2023 roku

Sąd Rejonowy w Sopocie, Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Potyraj

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Trąbicka-Patron

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 września 2023 r. sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.

przeciwko M. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. przyznaje K. G. wynagrodzenie za pełnienie funkcji kuratora pozwanego M. S. w wysokości 1440 (tysiąc czterysta czterdzieści) złotych;

III. zwraca na rzecz powoda kwotę 160 (sto sześćdziesiąt) złotych z tytułu niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora dla strony pozwanej;

IV. kosztami procesu obciąża powoda, uznając je za uiszczone.

Sygnatura akt I C 170/23

UZASADNIENIE

Powód - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. - domagał się zasądzenia od pozwanego M. S. kwoty 18677,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 maja 2018 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów postępowania poniesionych przez powoda w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się m.in. dystrybucją paliw gazowych za pośrednictwem sieci gazowej bezpośrednio do odbiorców końcowych. Powód przesyłał gaz do lokalu strony pozwanej na podstawie umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego zawartej z (...) Sp. z o.o. jako sprzedawcą gazu. Umowa dostarczania paliwa gazowego została rozwiązana. Z uwagi na różnicę stanów gazomierza na dzień rozwiązania umowy i dzień demontażu gazomierza - powód rozliczył tę różnicę, naliczając opłatę za nielegalny pobór gazu zgodnie z art. 3 pkt 18 oraz 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, § 43 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz.U. z 2013 r., poz. 820) oraz (...) Sp. z o.o. w T.. Z tego tytułu powód wystawił pozwanemu notę obciążeniową nr (...) z dnia 27 kwietnia 2018 roku na kwotę dochodzoną pozwem i wysłał na adres pozwanego pisemne wezwanie do zapłaty należności z pominięciem drogi sądowej, jednak strona pozwana do dnia złożenia pozwu nie uregulowała należności.

(pozew – k. 4-5)

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 17 grudnia 2021 roku Starszy Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Sopocie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty – k. 21)

Zarządzeniem Referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Sopocie I Wydziału Cywilnego z dnia 3 stycznia 2023 roku ustanowiono dla pozwanego M. S., którego miejsce pobytu nie jest znane, kuratora procesowego w osobie pracownika tutejszego Sądu K. G..

(zarządzenie – k. 70)

Kurator pozwanego wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w niniejszej sprawie, wnosząc o oddalenie powództwa, obciążenie powoda kosztami procesu oraz przyznanie na rzecz kuratora wynagrodzenia i zwrotu wydatków według norm przepisanych.

W odniesieniu do żądania pozwu kurator pozwanego zgłosił zarzut przedawnienia dochodzonych należności, niewykazania roszczenia co do zasady, co do wysokości i wymagalności, jak również zaprzeczył wszystkim twierdzeniom powoda, poza wyraźnie przyznanymi.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 81)

Zarządzeniem z dnia 09 czerwca 2023 roku Przewodniczący zobowiązał pełnomocnika powoda do ustosunkowania się do treści sprzeciwu w terminie 14 dni pod rygorem pominięcia oraz do wykazania, że to pozwany dokonał nielegalnego poboru gazu w okresie wskazanym w pozwie w terminie 14 dni pod rygorem uznania tej okoliczności za nieudowodnioną.

(zarządzenie – k. 89)

W piśmie procesowym z dnia 12 lipca 2023 r. powód podtrzymał żądanie pozwu w całości. Strona powodowa wskazała, iż fakt, że to pozwany dokonał nielegalnego poboru gazu w okresie wskazanym pozwem został wykazany dokumentami załączonymi do pozwu, w tym oświadczenia dostawcy paliwa gazowego (...) Sp. z o.o. z dnia 21 grudnia 2016 r. o rozwiązaniu z M. S. umowy kompleksowego dostarczenia paliwa gazowego do lokalu położonego w S. przy ul. (...). Strona powodowa wskazała, że skoro paliwo gazowe dostarczane było zgodnie z umową do lokalu zajmowanego przez pozwanego, to nie ma możliwości, aby za nielegalny pobór paliwa gazowego odpowiadała osoba trzecia.

Pełnomocnik powoda wskazał, że nielegalny pobór paliwa gazowego przez pozwanego to występki, który był popełniony w okresie od 02 grudnia 2016 roku do dnia 11 kwietnia 2018 roku. Termin przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody wynikającej z występku na mocy art. 442¹ § 2 k.c. wynosi lat 20 od dnia jego popełnienia bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Zatem do dnia wniesienia pozwu nie upłynął termin przedawnienia roszczenia odszkodowawczego powoda wobec pozwanego, wynikający z art. 442¹ § 1 k.c.

(pismo procesowe powoda – k. 101-104)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 grudnia 2016 roku (...) Sp. z o.o. złożył oświadczenie wobec powoda, że umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego do lokalu położonego w S. przy ul. (...) zawarta z M. S. została rozwiązana z dniem 02 grudnia 2016 roku, a rozwiązanie umowy zostało poprzedzone postępowaniem przewidzianym przepisem art. 6b ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne.

(dowód: k. 6 – oświadczenie (...) Sp. z o.o. z 21.12.2016 r.)

W dniu 11 kwietnia 2018 roku dokonano demontażu gazomierza o numerze fabrycznym licznika (...). Stan demontowanego gazomierza wskazywał 7019 m³. W treści zlecenia na wykonanie robót nr (...) była adnotacja o stanie gazomierza z dnia 02 grudnia 2016 roku – 798 m³. Przy demontażu gazomierza nie był obecny pozwany.

(dowód: k. 13 – zlecenie na wykonanie robót nr (...); k. 10-11 – notatka z czynności eksploatacyjnych związanych z zakończeniem dostarczania paliwa gazowego)

Powód naliczył pozwanemu opłatę za nielegalny pobór gazu, wystawiając notę obciążeniową nr (...) na kwotę 18677,16 zł z terminem zapłaty wyznaczonym na 11 maja 2018 r.

(dowód: k. 8 - nota obciążeniowa; protokół nr GD. (...).540.231.18)

Pismem z dnia 30 kwietnia 2018 roku powód wezwał pozwanego na adres ul. (...) S., do uiszczenia opłaty naliczonej za bezumowny pobór gazu w kwocie 18677,16 zł w terminie 14 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: k. 7 – wezwanie)

Pozwany M. S. nie zamieszkuje pod adresem wskazanym w pozwie, na który były kierowane wezwania do zapłaty ze strony powoda. Budynek przy ul. (...) w S. jest w stanie do kapitalnego remontu. Tylko jedno mieszkanie na parterze jest zajmowane przez starszą panią, której pozwany nie jest znany.

(dowód: k. 32-33 – zawiadomienie komornika o dokonanych czynnościach i protokół z czynności komornika)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów w postaci zlecenia wykonania robót, oświadczenie (...) Sp. z o. o. o rozwiązaniu umowy kompleksowej z pozwaną, noty obciążeniowej, wezwania do zapłaty, informacji komornika o dokonanych czynnościach i protokołu z podjętych czynności doręczenia korespondencji dla pozwanego.

Sąd zważył, że dokumenty załączone do pozwu dowodzą przebiegu procesu demontażu gazomierza i naliczenia opłaty za nielegalny pobór gazu. Są to dokumenty prywatne, a więc dowodzą jedynie tego, że osoby je podpisujące złożyły oświadczenia zawarte w ich treści. Nadto, mimo kwestionowania ich przez pozwanego, dokumenty te zostały przedstawione jedynie w kopii niepoświadczonej za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda.

Zlecenie wykonania robót stanowiło potwierdzenie zlecenia demontażu gazomierza w punkcie przy ul. (...) w S., odnotowano na nim odręcznie, że w dniu 07 grudnia 2016 roku nie było możliwości wejścia na klatkę schodową, odnotowano demontaż gazomierza w dniu 11 kwietnia 2018 roku i jego stan 7019 m³. Natomiast w treści zlecenia wydrukowana była informacja o stanie gazomierza z 02.12.2016 – 798 m³. Jest to informacja wpisana komputerowo i wydrukowana w poleceniu monterskim bez żadnej adnotacji o źródle jej uzyskania. Strona powodowa nie przedstawiła żadnych innych dokumentów źródłowych potwierdzających stan gazomierza na dzień wskazany przez (...) Sp. z o.o. jako dzień rozwiązania umowy z pozwanym. Był to fakt sporny, wymagający dowodu. W ocenie Sądu, nie można było ustalić stanu gazomierza z dnia 2 grudnia 2016 roku na podstawie zapisów wydrukowanych w zleceniu wykonania robót (k. 13). Zlecenie dokumentowało czynność demontażu gazomierza, podejmowaną w innych datach i pracownik je wykonujący nie dokonywał odczytu gazomierza w dniu 2 grudnia 2016 r. Strona powodowa nie przedstawiła żadnych innych dowodów, potwierdzających źródła tej informacji wydrukowanej na zleceniu ani potwierdzających jej prawdziwość. Dlatego Sąd uznał to zlecenie za dowód demontażu gazomierza w dniu 11 kwietnia 2018 roku i jego stanu w tej dacie. W ocenie Sądu zlecenie to nie mogło stanowić podstawy do ustalenia stanu gazomierza na dzień 2 grudnia 2016 roku.

Fakt, iż pozwany M. S. nie mieszka przy ul. (...) w S. w toku procesu był przyznany przez powoda i został potwierdzony informacją komornika o czynnościach podjętych w związku z próbą doręczenia korespondencji pozwanemu.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, powództwo jako nieudowodnione co do zasady i co do wysokości nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się zasądzenia kwoty 18677,16 zł z tytułu opłaty za nielegalny pobór paliwa gazowego w okresie od 02 grudnia 2016 roku do 11 kwietnia 2018 roku.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (t.jedn. Dz.U. z 2022, poz. 1385, z późn. zm., cyt. dalej jako „Pr.energ.”), w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może:

1) pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo

2) dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

W myśl art. 3 pkt 18) Pr. energ., nielegalne pobieranie paliw lub energii to pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

Sąd zważył, że strona pozwana kwestionowała twierdzenia strony powodowej przytoczone w uzasadnieniu żądania, jak również kwestionowała roszczenie powoda co do zasady i co do wysokości. Powód, ustosunkowując się do sprzeciwu od nakazu zapłaty, nie przedstawił żadnych dodatkowych dowodów na potwierdzenie, że to pozwany M. S. pobrał paliwo gazowe bezumownie w okresie od 02 grudnia 2016 roku do 11 kwietnia 2018 roku ani że pobrał je w ilości ustalonej w nocie obciążeniowej powoda. Zdaniem Sądu, okoliczności te nie zostały w sposób przekonywający udowodnione. Na dowód tego, że pozwany pobierała paliwo gazowe bezumownie powód przedstawił wyłącznie dokument prywatny – pismo z informacją (...) Sp. z o.o. Ten dokument stanowi jedynie dowód tego, że (...) Sp. z o.o. przekazała powodowi informację tej treści jak w piśmie z dnia 21 grudnia 2016 roku (k. 6). Nie jest to jednak dowód rozwiązania umowy kompleksowej z pozwanym. Nie dowodzi on również tego, iż w razie rozwiązania umowy z pozwanym, M. S. po zakończeniu okresu obowiązywania umowy pobierał w dalszym ciągu paliwo gazowe w tym punkcie odbioru. Fakt ten nie został w żaden sposób wykazany, ani uprawdopodobniony. Powód zobowiązany do wykazania tego faktu poprzestał jedynie na oświadczeniu, że M. S. był ostatnim odbiorcą paliwa gazowego na podstawie umowy z (...) Sp. z o.o., dlatego „nie ma możliwości, aby za nielegalny pobór paliwa gazowego odpowiadała osoba trzecia”.

Sąd zważył, że fakt poboru paliwa gazowego przez pozwanego jest sporny i wymaga dowodu. W ocenie Sądu nie można poprzestać w tym zakresie na domniemaniu wynikającym z faktu rozwiązania umowy z pozwanym. Fakt, iż to pozwany był ostatnim odbiorcą posiadającym umowę na dostawę paliwa gazowego w tym punkcie poboru nie został bowiem wykazany w toku procesu i był wyłącznie przedmiotem twierdzenia powoda (spornym). Z kolei dokumenty przedstawione przez powoda – zlecenie wykonania robót, notatka z czynności eksploatacyjnych związanych z zakończeniem dostarczania paliwa gazowego, zawiadomienie o czynnościach komornika związanych z próbą doręczenia odpisu pozwu pozwanemu i protokół z czynności komornika – wskazują na to, iż pozwany M. S. nie mieszka pod adresem przy ul. (...) w S.. Pozwany był nieobecny przy demontażu gazomierza w 2018 roku, brak jest dowodu doręczenia mu wezwania do zapłaty z 6 listopada 2020 roku, jak i wezwania do dobrowolnego wydania gazomierza z 12 grudnia 2016 roku. Z zawiadomienia o czynnościach komornika podjętych w celu doręczenia korespondencji pozwanemu pod adresem ul. (...) w S. wynika, że budynek przy ul. (...) w S. jest w stanie do kapitalnego remontu, nie ma możliwości wejścia na klatkę schodową do budynku, zamieszkiwane jest tylko jedno mieszkanie na parterze przez starszą panią, która nie zna pozwanego. Brak możliwości wejścia na klatkę schodową budynku

odnotowano również na zleceniu na wykonanie robót w odrębnej adnotacji: „07.12.2016 Brak dostępu na klatkę schodową” (k. 13). Zatem istnieją uzasadnione wątpliwości czy pozwany korzystał z lokalu i odbierała paliwo gazowe w okresie poprzedzającym demontaż gazomierza. Podważa to żądanie pozwu wobec pozwanego co do zasady – nie wykazano, że to pozwany pobrał paliwo gazowe bezumownie.

Dodatkowo w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała żądania co do wysokości.

Co do zasady w razie wykazania, że po rozwiązaniu umowy pozwany pobierał paliwo gazowe bez umowy, powód byłby uprawniony do naliczenia opłaty za nielegalny pobór gazu. Powód nie może jednak naliczać tego rodzaju opłaty w sposób dowolny, a podstawy jej naliczenia winien w niniejszym postępowaniu wykazać zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu określona w art. 6 k.c.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby w okresie od rozwiązania umowy, co jak wskazuje nastąpić miało 02 grudnia 2016 roku do dnia 11 kwietnia 2018 roku (data demontażu gazomierza) pozwany pobierał paliwo gazowe w punkcie odbioru przy ulicy (...) w S. we wskazanej przez powoda ilości 6 221 m³.

Ze stanowiska procesowego powoda wynika, że powód naliczył pozwanemu opłatę za nielegalny pobór paliwa jako 3-krotności iloczynu zużycia gazu na podstawie wskazań układu pomiarowego i ceny paliwa gazowego obowiązującej w miesiącu stwierdzenia nielegalnego pobierania tego paliwa. Powód w naliczeniu opłaty posiłkował się przyjętym pomiarem stanu gazomierza na dzień rozwiązania umowy wynoszącym 798 m³, wdrukowanym w zleceniu na wykonanie robót o nr (...) (k. 13). Powód nie przedstawił jednak żadnych dokumentów źródłowych potwierdzających stan gazomierza w dniu 2 grudnia 2016 roku.

Ponieważ pozwany kwestionował miarodajność wskazywanego przez powoda zużycia gazu po rozwiązaniu umowy, powód winien był wykazać w tym zakresie inicjatywę dowodową. Powód być może w tej mierze opierał się na informacji przekazanej przez dotychczasowego sprzedawcę, ale jej nawet nie załączył do materiału dowodowego. Nie wykazano, czy stan gazomierza z dnia 2 grudnia 2016 roku opierał się na odczycie rzeczywistym, czy szacunkowym. Nie załączono żadnych dowodów pochodzących od (...) Sp. z o. o., nie złożono wniosków dowodowych o ich uzyskanie, ani o przesłuchanie w charakterze świadka na okoliczności związane z ustaleniem zużycia gazu czy to pracownika (...) Sp. z o. o. czy też osoby podpisującej polecenie monterskie. W materiale dowodowym brak jest dokumentów potwierdzających odczyt z licznika gazowego z dnia 2 grudnia 2016 roku. Brak dbałości o pozyskanie miarodajnej dokumentacji dowodowej nie może stanowić okoliczności obciążającej pozwaną.

Nadto Sąd zważył, że powód nie przedstawił Taryfy, której postanowienia były podstawą naliczenia opłaty za nielegalny pobór paliwa gazowego dochodzonej pozwem, co dodatkowo uzasadnia wniosek o niewykazaniu wysokości roszczenia.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd nie miał możliwości zweryfikowania zapisów umowy kompleksowej, skuteczności jej wypowiedzenia, a także rzeczywistego zużycia gazu we wspomnianym punkcie poboru paliwa gazowego.

W świetle powyższych okoliczności Sąd uznał, że powód nie wykazał faktu pobierania gazu bez umowy przez pozwanego ani też podstaw naliczenia wysokości opłaty dochodzonej pozwem, nie przedstawiając miarodajnych dowodów stanu gazomierza na dzień rozwiązania umowy z pozwanym. Dlatego powództwo jako niewykazane co do zasady i co do wysokości należało oddalić na zasadzie art. 6 k.c.

Sąd przyznał na rzecz kuratora pozwanego wynagrodzenie w wysokości 1440 zł (40% stawki za czynności adwokacie dla sprawy o wartości przedmiotu sporu powyżej 10000 zł – 3600 zł) na podstawie § 1 ust. 1, 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 09 marca 2018 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2018 r., poz. 536) w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22

października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800). Niewykorzystaną zaliczkę na poczet wynagrodzenia kuratora uiszczoną przez stronę powodową – w kwocie 160 zł - Sąd zwrócił na rzecz powoda (pkt III wyroku).

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. uwzględniając ogólną zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Wobec oddalenia powództwa koszty te powinny obciążać powoda. W pkt IV wyroku, Sąd zatem kosztami procesu obciążył powoda, uznając je za uiszczone.